

Utorak, 12. travnja 2016.

P8_TA(2016)0102

Stanje na Sredozemlju i potreba za cjelovitim pristupom EU-a migraciji**Rezolucija Europskog parlamenta od 12. travnja 2016. o stanju na Sredozemlju i potrebi za cjelovitim pristupom EU-a migraciji (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ženevsku konvenciju iz 1951. i dodatni protokol uz tu konvenciju, a posebno pravo na zabranu prisilnog udaljenja i vraćanja,
- uzimajući u obzir Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda,
- uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948.,
- uzimajući u obzir Konvenciju o pravima djeteta iz 1989. i Rezoluciju Europskog parlamenta od 27. studenog 2014. o 25. obljetnici Konvencije UN-a o pravima djeteta ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir Konvenciju Ujedinjenih naroda o pravu mora iz 1982., Međunarodnu konvenciju za zaštitu ljudskog života na moru iz 1974. i Međunarodnu konvenciju o traganju i spašavanju na moru iz 1979. kako je izmijenjena,
- uzimajući u obzir Međunarodnu konvenciju o zaštiti prava svih radnika migranata i članova njihovih obitelji iz 1990.,
- uzimajući u obzir Povelju o temeljnim pravima Europske unije,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije o akcijskom planu za maloljetnike bez pratnje za razdoblje 2010. – 2014. (COM(2010)0213) i Rezoluciju Europskog parlamenta od 12. rujna 2013. o položaju maloljetnika bez pratnje u EU-u ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 29. travnja 2015. o nedavnim tragedijama u Sredozemnom moru i migracijskoj politici i politici azila u EU-u ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 10. rujna 2015. o migracijama i izbjeglicama u Europi ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir rasprave održane u Odboru Europskog parlamenta za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove u 2015.: raspravu održanu 14. travnja kojoj je prisustvovao povjerenik Avramopoulos, raspravu održanu 6. svibnja o solidarnosti i pravednoj podjeli odgovornosti, uključujući obveze u pogledu potrage i spašavanja, raspravu održanu 26. svibnja o strategiji o suradnji s trećim zemljama, raspravu održanu 4. lipnja o razvoju sigurnih i zakonitih ruta za tražitelje azila i izbjeglice koji dolaze u EU te o provedbi zajedničkog europskog sustava azila, raspravu održanu 25. lipnja o rješavanju problema krijumčarenja i radnog iskorištavanja nezakonitih migranata te trgovine njima, razvoju odgovarajućih zakonitih kanala za ekonomske migracije te o upravljanju granicama i viznoj politici, raspravu održanu 2. srpnja o trošenju sredstava iz fondova za unutarnje poslove na migraciju i razvoj, raspravu održanu 6. srpnja

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ SL C 93, 9.3.2016., str. 165.⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0317.

Utorak, 12. travnja 2016.

o prvom paketu prijedloga koji je Komisija podnijela nakon Europskog migracijskog programa i programa za solidarnost i pravednu raspodjelu odgovornosti, uključujući obveze u pogledu potrage i spašavanja te razvoj sigurnih i zakonitih ruta za tražitelje azila i izbjeglice koje dolaze u EU, raspravu održanu 16. srpnja u prisustvu stručnjaka za fondove EU-a za migracijsku politiku o mjerama, praksama i podacima o maloljetnicima bez pratnje u državama članicama EU-a i Norveškoj, o suradnji EU-a s trećim zemljama u području migracija te o istraživanju novih zakonodavnih mogućnosti u pogledu ekonomske migracije, raspravu održanu 22. rujna o drugom paketu prijedloga koji je Komisija podnijela nakon Europskog migracijskog programa, raspravu održanu 23. rujna s nacionalnim parlamentima o pristupu koji se temelji na centrima za prihvata i registraciju te o hvatanju ukoštac s migracijama na nacionalnoj i lokalnoj razini, raspravu održanu 19. listopada o rješavanju problema krijumčarenja i radnog iskorištavanja nezakonitih migranata te trgovine njima, raspravu održanu 10. studenoga o komunikaciji Komisije naslovljenoj „Upravljanje izbjegličkom krizom: trenutačno stanje provedbe prioritarnih mjera u okviru Europskoga migracijskog programa” (COM(2015)0510), raspravu održanu 19. studenoga o unutarnjem i vanjskom financiranju EU-a povezanom s njegovom politikom migracija i azila, raspravu održanu 10. prosinca o suradnji EU-a s trećim zemljama u području migracija, te raspravu održanu 21. prosinca o upravljanju granicama i viznoj politici, učinkovitoj provedbi zajedničkog europskog sustava azila i razvoju odgovarajućih zakonitih kanala za ekonomske migracije,

- uzimajući u obzir raspravu održanu 1. travnja 2015. na zajedničkoj sjednici Odbora EP-a za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i Odbora za razvoj o odnosu između migracija i razvoja te raspravu održanu 15. rujna 2015. na zajedničkoj sjednici Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove, Odbora za vanjske poslove i Pododbora za ljudska prava o poštovanju ljudskih prava u kontekstu migracijskih tokova na Sredozemlju,
- uzimajući u obzir izvješća Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove o posjetu njegova izaslanstva Lampedusi u rujnu 2015. u vezi s operacijama potrage i spašavanja te Tunisu u listopadu 2015. u vezi sa suradnjom s trećim zemljama u području migracija, azila i granične kontrole te uzimajući u obzir izvješće Odbora za proračune i Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove o posjetu njihova zajedničkog izaslanstva Siciliji u srpnju 2015. u vezi suočavanja s migracijskim pritiskom u regiji, posebice s proračunskog gledišta,
- uzimajući u obzir Akcijski plan o migraciji u deset točaka koji je sastavila Komisija i koji je predstavljen 20. travnja 2015. u Luksemburgu na zajedničkom zasjedanju Vijeća za vanjske poslove i Vijeća za unutarnje poslove,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Europski migracijski program” (COM(2015)0240),
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/778 od 18. svibnja 2015. o vojnoj operaciji Europske unije na južnom središnjem Sredozemlju (EUNAVFOR MED),
- uzimajući u obzir odluku veleposlanika EU-a u okviru Političkog i sigurnosnog odbora ⁽¹⁾ o početku druge faze operacije EUNAVFOR MED, koja je preimenovana u Operaciju Sophia te uzimajući u obzir operacije pod vodstvom NATO-a u Egejskom moru,
- uzimajući u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti UN-a br. 2240 (2015) od 9. listopada 2015.,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije o akcijskom planu EU-a protiv krijumčarenja migranata za razdoblje 2015. – 2020. (COM(2015)0285),
- uzimajući u obzir radni dokument službi Komisije o provedbi Uredbe o sustavu „Eurodac” u pogledu obveze uzimanja otisaka prstiju (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>

Utorak, 12. travnja 2016.

- uzimajući u obzir preporuku Komisije o Europskom programu preseljenja (C(2015)3560) i zaključke predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća o preseljenju putem multilateralnih i nacionalnih programa 20 000 osoba kojima je nedvojbeno potrebna međunarodna zaštita, a koji su predstavljeni na sjednici Vijeća za pravosuđe i unutarnje poslove održanoj 20. srpnja 2015.,
- uzimajući u obzir napomenu Komisije o pristupu koji se temelji na centrima za prihvata i registraciju te izvješća o trenutnom stanju u Grčkoj i Italiji od 10. veljače 2016. i izvješće o napretku Grčke od 4. ožujka 2016.,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća (EU) 2015/1523 od 14. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke,
- uzimajući u obzir Odluku Vijeća (EU) 2015/1601 od 22. rujna 2015. o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke,
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije o uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi mehanizma premještanja u krizama i izmjeni Uredbe (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (COM(2015)0450),
- uzimajući u obzir prijedlog Komisije o uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju zajedničkog popisa EU-a sigurnih zemalja porijekla za potrebe Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite i o izmjeni Direktive 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Aktijski plan EU-a o vraćanju” COM(2015)0453),
- uzimajući u obzir preporuku Komisije o uspostavljanju zajedničkog „Priručnika o vraćanju” kojim će se koristiti nadležna tijela država članica pri izvršavanju zadataka povezanih s vraćanjem (C(2015)6250) i njezin Prilog,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije o propisima o javnoj nabavi u vezi s trenutnom azilantskom krizom (COM(2015)0454),
- uzimajući u obzir zajedničku komunikaciju Europske komisije i Visoke predstavnice naslovljenu „Rješavanje izbjegličke krize u Europi: uloga vanjskog djelovanja EU-a” (JOIN(2015)0040),
- uzimajući u obzir Odluku Komisije o osnivanju Kriznog uzajamnog fonda Europske unije za stabilnost i rješavanje temeljnih uzroka nezakonite migracije i raseljenih osoba u Africi (C(2015)7293),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Upravljanje izbjegličkom krizom: hitne operativne, proračunske i pravne mjere Europskog migracijskog programa” (COM(2015)0490) i njezine Priloge,
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije naslovljenu „Upravljanje izbjegličkom krizom: trenutno stanje provedbe prioritarnih mjera u okviru Europskog migracijskog programa” (COM(2015)0510) i njezine Priloge,
- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije naslovljenu „Europska granična i obalna straža te učinkovito upravljanje vanjskim granicama EU-a” (COM(2015)0673), Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o europskoj graničnoj i obalnoj straži i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 2007/2004, Uredbe (EZ) br. 863/2007 i Odluke Vijeća 2005/267/EZ (COM(2015)0671), Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o europskoj putnoj ispravi za vraćanje državljanina trećih zemalja koji nezakonito borave u EU-u (COM(2015)0668), Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 562/2006 u pogledu pooštavanja kontrola na vanjskim granicama pregledima relevantnih baza podataka (COM(2015)0670), Komisijin Prijedlog odluke Vijeća o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Švedske u skladu s člankom 9. Odluke Vijeća (EU) 2015/1523 i člankom 9.

Utorak, 12. travnja 2016.

Odluke Vijeća (EU) 2015/1601 o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (COM(2015)0677) te preporuku Komisije o dobrovoljnom humanitarnom programu prihvata s Turskom (C(2015)9490),

- uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o trenutačnom stanju provedbe prioriternih mjera u okviru Europskog migracijskog programa (COM(2016)0085),
- uzimajući u obzir Preporuku Komisije upućenu Helenskoj Republici o hitnim mjerama koje Grčka treba poduzeti radi ponovne uspostave transfera u skladu s Uredbom (EU) br. 604/2013 (C(2016)0871),
- uzimajući u obzir prijedlog provedbene odluke Vijeća o privremenoj suspenziji premještanja 30 % podnositelja zahtjeva dodijeljenih Austriji Odlukom Vijeća (EU) 2015/1601 o uvođenju privremenih mjera u području međunarodne zaštite u korist Italije i Grčke (COM(2016)0080),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću i Vijeću naslovljenu „Povratak Schengenu – Plan” (COM(2016)0120),
- uzimajući u obzir izvješće Komisije Europskom parlamentu i Vijeću naslovljeno „Drugo izvješće o napretku Turske u ispunjavanju uvjeta iz plana za liberalizaciju viznog režima” (COM(2016)0140) i prateći radni dokument službi Komisije (SWD(2016)0097),
- uzimajući u obzir prijedlog uredbe Vijeća o pružanju hitne potpore unutar Unije (COM(2016)0115), i buduće izmjene proračuna br. 1/ 2016. u cilju stvaranja proračunske linije za taj instrument,
- uzimajući u obzir zaključke koje je Europsko vijeće donijelo na posebnom sastanku održanom 23. travnja 2015., na sastanku održanom 25. i 26. lipnja 2015., na neslužbenom sastanku predsjednika država ili vlada država članica EU-a održanom 23. rujna 2015., na sastanku održanom 15. listopada 2015. te na sastancima održanima 17. i 18. prosinca 2015. te 18. i 19. veljače 2016.,
- uzimajući u obzir zaključke Vijeća o sigurnim zemljama porijekla donesene na sastanku održanom 20. srpnja 2015., zaključke o migracijama donesene na sastanku održanom 20. srpnja 2015., zaključke o budućnosti politike vraćanja donesene na sastanku održanom 8. listopada 2015., zaključke o migracijama donesene na sastanku održanom 12. listopada 2015., zaključke o mjerama za rješavanje izbjegličke i migracijske krize donesene na sastanku održanom 9. studenog 2015., zaključke o osobama bez državljanstva donesene na sastanku održanom 4. prosinca 2015. te zaključke o krijumčarenju migranata donesene na sastanku održanom 10. ožujka 2016.,
- uzimajući u obzir zaključke Predsjedništva usvojene 14. rujna 2015.,
- uzimajući u obzir zaključke predstavnika vlada država članica koji su se sastali u okviru Vijeća 20. srpnja 2015. o preseljenju putem multilateralnih i nacionalnih programa 20 000 osoba kojima je nedvojbeno potrebna međunarodna zaštita,
- uzimajući u obzir zajednički akcijski plan EU-a i Turske od 15. listopada 2015. i izvješća o njegovoj provedbi od 10. veljače i 4. ožujka 2016.,
- uzimajući u obzir izjavu predsjednika država članica ili vlada država članica EU-a od 7. ožujka 2016.,
- uzimajući u obzir izjavu s Konferencije na visokoj razini o istočnosredozemnoj i zapadnobalkanskoj ruti usvojenu 8. listopada 2015., izjavu čelnika o izbjegličkim tokovima na zapadnobalkanskoj ruti usvojenu na sastanku održanom 25. listopada 2015. te izvješće o napretku od 10. veljače 2016.,

Utorak, 12. travnja 2016.

- uzimajući u obzir akcijski plan i političku izjavu koji su usvojeni na sastanku na vrhu između Europske unije i afričkih zemalja o migracijama, održanom u Valletti 11. i 12. studenog 2015.,
- uzimajući u obzir rad i izvješća Europskog potpornog ureda za azil, a posebno njegovo godišnje izvješće o stanju u području azila u Europskoj uniji za 2014. i mjesečne trendove u području azila,
- uzimajući u obzir rad i izvješća Frontexa, a posebno njegovu godišnju analizu rizika za 2015. te kvartalna izvješća njegove Mreže za analizu rizika,
- uzimajući u obzir rad i izvješća Europolu, a posebno zajedničku operativnu skupinu MARE, i uspostavu Europskog centra za borbu protiv krijumčarenja migranata pri Europolu.
- uzimajući u obzir rad i izvješća Eurojusta, a posebno njegova izvješća o trgovini ljudima,
- uzimajući u obzir rad, godišnja izvješća i studije Agencije Europske unije za temeljna prava (FRA), a posebno njezine studije o teškim oblicima radnog iskorištavanja te o kriminalizaciji migranata s nereguliranim statusom i osoba koje s njima surađuju,
- uzimajući u obzir studije Resornog odjela C o primjeni članka 80. UFEU-a, o alternativnim mogućnostima i načinima pristupa postupcima azila za tražitelje međunarodne zaštite, o istraživanju novih mogućnosti u vezi sa zakonodavstvom u području migracije radne snage u EU, o unapređenju zajedničkog europskog sustava azila i alternativa Dublinskoj uredbi, o suradnji EU-a s trećim zemljama u području migracija i o prihvatu migrantica i tražiteljica azila u EU-u te uzimajući u obzir studiju Resornog odjela D naslovljenu „Financijska sredstva EU-a za migracijske politike: analiza učinkovitosti i najbolje prakse za budućnost” te studiju Resornog odjela EXPO naslovljenu „Migranti na Sredozemlju: zaštita ljudskih prava”,
- uzimajući u obzir studije Europske migracijske mreže (EMN), a posebno njezine studije o politikama, praksama i podacima o maloljetnicima bez pratnje,
- uzimajući u obzir rad i izvješća visokog povjerenika UN-a za izbjeglice,
- uzimajući u obzir rad i izvješća posebnog izvjestitelja UN-a za ljudska prava migranata,
- uzimajući u obzir rad, izvješća i rezolucije Vijeća Europe,
- uzimajući u obzir rad i izvješća Međunarodne organizacije za migracije,
- uzimajući u obzir rad i izvješća Ureda UN-a za droge i kriminal,
- uzimajući u obzir mišljenje Europskog odbora regija o Europskom migracijskom programu usvojeno na 115. plenarnoj sjednici tog odbora održanoj 3. i 4. prosinca 2015.,
- uzimajući u obzir mišljenja Europskog gospodarskog i socijalnog odbora o Europskom migracijskom programu i Akcijskom planu EU-a protiv krijumčarenja migranata,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 17. prosinca 2014. o situaciji na Sredozemlju i potrebi za cjelovitim pristupom EU-a migraciji ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir radni dokument o članku 80. Ugovora o funkcioniranju Europske unije – Solidarnost i pravedna podjela odgovornosti, uključujući obveze u pogledu potrage i spašavanja,

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2014)0105.

Utorak, 12. travnja 2016.

- uzimajući u obzir radni dokument o rješavanju problema krijumčarenja i radnog iskorištavanja nezakonitih migranata te trgovine njima,
  - uzimajući u obzir radni dokument o upravljanju granicama i viznoj politici, uključujući ulogu Frontexa i ostalih relevantnih agencija,
  - uzimajući u obzir radni dokument o razvoju sigurnih i zakonitih ruta prema EU-u za tražitelje azila i izbjeglice, uključujući politiku Unije o preseljenju i odgovarajuće politike integracije,
  - uzimajući u obzir radni dokument o razvoju odgovarajućih zakonitih kanala za ekonomske migracije,
  - uzimajući u obzir radni dokument o unutarnjem i vanjskom financiranju EU-a povezanom s njegovom politikom migracija i azila,
  - uzimajući u obzir radni dokument o učinkovitoj primjeni zajedničkog europskog sustava azila, uključujući ulogu Europskog potpornog ureda za azil (EASO),
  - uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
  - uzimajući u obzir izvješće Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove i mišljenja Odbora za vanjske poslove, Odbora za razvoj, Odbora za proračun, Odbora za zapošljavanje i socijalna pitanja, Odbora za promet i turizam, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za prava žena i jednakost spolova te Odbora za predstavke (A8-0066/2016),
- A. budući da je Parlament u svojoj Rezoluciji od 17. prosinca 2014. zatražio od Odbora za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove da ocijeni razne relevantne politike, da pripremi niz preporuka i iznese ih na plenarnoj sjednici u obliku izvješća o strateškoj inicijativi;
- B. budući da je prema podacima Frontexa ⁽¹⁾ 1,83 milijuna osoba tijekom 2015. pokušalo nezakonito prijeći vanjske granice EU-a, što je dosad neviđeni rekord u usporedbi s 282 500 migranata koji su stigli u Uniju tijekom cijele 2014. godine; te budući da prema podacima Međunarodne organizacije za migracije (IOM) i UNICEF-a 20 % svih migranata koji pristižu morskim putem čine djeca ⁽²⁾;
- C. budući da je prema podacima EASO-a ⁽³⁾ 2015. podneseno više od 1,4 milijun zahtjeva za međunarodnu zaštitu u državama EU+ ⁽⁴⁾, uz stalni porast broja zahtjeva od travnja, dok se udio ponovljenih zahtjeva smanjuje; te budući da oko 6 % podnositelja zahtjeva tvrdi da su maloljetnici bez pratnje; budući da su u veljači 2016. žene činile 22 %, a djeca 40 % dolazaka u Grčku ⁽⁵⁾;
- D. budući da je za potrebe Konvencije UN-a o pravima djeteta „dijete” definirano kao svako ljudsko biće mlađe od osamnaest godina;

⁽¹⁾ Novosti Frontexa, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ IOM i UNICEF, Kratko izvješće s podacima: Migracija djece u Europu, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Bilten EASO-a, studeni – prosinac 2015., https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ Države EU+ čine 28 država članica EU-a te Norveška i Švicarska.

⁽⁵⁾ UNHCR – Kratki podaci o Grčkoj – 7. ožujka 2016.

Utorak, 12. travnja 2016.

- E. budući da je prema podacima Međunarodne organizacije za migracije ⁽¹⁾ 2015. više od 3 771 osoba poginulo ili nestalo u Sredozemnom moru; te budući da je do 8. ožujka 2016. prijavljeno utapanje 444 osoba u Sredozemlju; budući da je 77 djece poginulo u prvih devet tjedana 2016., što je više od jednog djeteta na dan; budući da je prema nedavnim podacima Europola najmanje 10 000 djece bez pratnje nestalo nakon dolaska u Europu;
- F. budući da bi se 3. listopada trebao proglasiti kao Dan sjećanja na sve muškarce, žene i djecu koji su stradali u pokušaju bijega iz svoje države zbog progona, sukoba i rata te na sve muškarce i žene koji svaki dan riskiraju svoje živote kako bi ih spasili;
- G. budući da su mnogi dijelovi svijeta pogođeni ratom i nasiljem te se suočavaju s kombiniranim učincima ekstremnog siromaštva, uništavanja okoliša i nedostatka mogućnosti za mlade, što bi moglo izazvati više nasilja i nesigurnosti te dovesti do dodatnih kretanja stanovništva;

Članak 80. UFEU-a – Solidarnost i pravedna podjela odgovornosti, uključujući obveze u pogledu potrage i spašavanja

- H. budući da su sukladno članku 80. UFEU-a načela solidarnosti i pravedne podjele odgovornosti ključni elementi cjelokupnog sustava Unije te da taj članak sadrži pravnu osnovu za uvrštavanje navedenih načela u politiku Unije u području azila, migracija i granične kontrole;
- I. budući da solidarnost može postojati u obliku unutarnje ili vanjske solidarnosti; te budući da su premještanje, međusobno priznavanje odluka o azilu, mjere operativne potpore te proaktivno tumačenje postojeće Dublinske uredbe i Direktive o privremenoj zaštiti sredstva unutarnje solidarnosti, dok su preseljenje, humanitarni prihvati te potraga i spašavanje na moru sredstva za promicanje vanjske solidarnosti, a mehanizam za civilnu zaštitu obuhvaća obje vrste solidarnosti;
- J. budući da je do 3. ožujka 2016. od 39 600 tražitelja azila, koji su bili smješteni u talijanskim strukturama za prihvati i koje je trebalo raspodijeliti u druge države članice, samo njih 338 bilo zaista premješteno, dok su iz Grčke od predviđenih 66 400 osoba premještene samo 322 osobe;

Rješavanje problema krijumčarenja i radnog iskorištavanja nezakonitih migranata te trgovine njima

- K. budući da su krijumčarenje i radno iskorištavanje migranata te trgovina njima odvojeni pravni fenomeni na koje se primjenjuju različiti pravni okviri na razini Unije i na međunarodnoj razini i koji zahtijevaju da se na njih odgovori s prikladnim ciljem, iako se u praksi često preklapaju; te budući da mreže za krijumčarenje i trgovinu ljudima mogu vrlo brzo mijenjati svoj način rada, zbog čega je potrebno brzo prilagođavanje odgovora koji moraju biti utemeljeni na najnovijim i točnim podacima; budući da naponi uloženi u borbu protiv nezakonitog krijumčarenja migranata ne bi trebali utjecati na one koji pružaju humanitarnu pomoć nezakonitim migrantima;
- L. budući da su u cilju borbe protiv krijumčarenja i radnog iskorištavanja migranata te trgovine njima potrebna kratkoročna, srednjoročna i dugoročna rješenja, uključujući mjere za razbijanje kriminalnih mreža i privođenje kriminalaca pravdi te za prikupljanje i analizu podataka, mjere za zaštitu žrtava i vraćanje migranata koji nezakonito borave u EU-u, kao i za suradnju s trećim zemljama, te dugoročne strategije za rješavanje problema potražnje za krijumčarenim osobama i temeljnih uzroka migracija zbog kojih ljudi završavaju u rukama krijumčara;

⁽¹⁾ IOM, Projekt „Nestali migranti”, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Utorak, 12. travnja 2016.

Upravljanje granicama i vizna politika, uključujući ulogu Agencije za granice i drugih relevantnih agencija

- M. budući da je u vezi s mnogim prijedlozima Komisije u području granica i vizne politike u tijeku redovni zakonodavni postupak, a posebno kad je riječ o prijedlogu uredbe o Zakoniku Unije o vizama (preinaka) 2014/0094(COD), prijedlogu uredbe o uspostavi vize za privremeni boravak 2014/0095(COD) i prijedlogu uredbe o jedinstvenom obrascu za vize: sigurnost 2015/0134(COD); te budući da je Komisija nedavno predstavila nove prijedloge u tom području koji će se razmatrati u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom;
- N. budući da ukidanje graničnih kontrola na unutarnjim granicama mora biti popraćeno učinkovitim upravljanjem vanjskim granicama uz visoke zajedničke standarde, učinkovitu razmjenu informacija među državama članicama i puno poštovanje temeljnih prava svih dionika;
- O. budući da je Europski parlament pozvao Agenciju Unije za granice da ojača svoje kapacitete za rješavanje mogućih povreda temeljnih prava, uključujući u okviru svojih radnih dogovora s nadležnim tijelima trećih zemalja te budući da prijedlog Komisije o novoj Agenciji Unije za granice sadrži mehanizam za podnošenje žalbi;
- P. budući da prema postojećem Zakoniku o vizama države članice mogu odstupati od uobičajenih kriterija dopuštenosti podnošenja zahtjeva za vizu „iz humanitarnih razloga” (članci 19. i 25.);

Razvoj sigurnih i zakonitih ruta za tražitelje azila i izbjeglice koje dolaze u EU, uključujući politiku Unije o preseljenju i odgovarajuće politike integracije

- Q. budući da neindustrijalizirane zemlje zbrinjavaju 86 % svjetskih izbjeglica; te budući da kriminalne mreže i krijumčari iskorištavaju očaj ljudi koji pokušavaju ući u Uniju bježeći od progona ili rata;
- R. budući da su sigurne i zakonite rute za pristup izbjeglica Uniji ograničene i da se mnogi i dalje izlažu rizicima na opasnim rutama; budući da bi se otvaranjem novih sigurnih i zakonitih ruta za ulazak tražitelja azila i izbjeglica u Uniju, nadovezujući se na postojeće zakonodavstvo i prakse, Uniji i državama članicama omogućio bolji pregled potreba za zaštitom i priljeva ljudi u Uniju, a istovremeno bi se naštetilo poslovnom modelu krijumčara;

Strategija o suradnji s trećim zemljama, posebno u pogledu regionalnih programa zaštite, preseljenja, povratka i rješavanja temeljnih uzroka migracije

- S. budući da se suradnja EU-a s trećim zemljama razvija uz pomoć političkih instrumenata poput regionalnih i bilateralnih dijaloga, zajedničkih programa za migracije i mobilnost te partnerstava o mobilnosti, uz pomoć pravnih instrumenata poput klauzula o migraciji u „globalnim sporazumima”, sporazuma o ponovnom prihvatu, sporazuma o pojednostavljenju viznog režima i sporazuma o ukidanju viznog režima te uz pomoć operativnih instrumenata poput regionalnih programa zaštite, regionalnih programa razvoja i zaštite, radnih dogovora s Frontexom i suradnje EASO-a s trećim zemljama;
- T. budući da pojedinačne države članice nastavljaju s intenzivnim vanjskim djelovanjem u pogledu migracija na bilateralnoj razini;
- U. budući da je Unija pojačala svoju vanjsku suradnju s trećim zemljama u području migracija i azila kako bi na odgovarajući način reagirala na aktualnu izbjegličku krizu te budući da je pokrenula nove inicijative za suradnju kao što su zajednički akcijski plan EU-a i Turske, preuzete obveze povezane sa zapadnobalkanskim rutama te akcijski plan usvojen na sastanku na vrhu održanom u Valletti;

Utorak, 12. travnja 2016.

Razvoj odgovarajućih zakonitih kanala za ekonomske migracije

- V. budući da se predviđa da će se do 2020. radno sposobno stanovništvo Unije smanjiti za 7,5 milijuna; budući da predviđanja o kretanju potreba na tržištu rada u Uniji upućuju na novonastali i budući manjak u određenim područjima; te budući da građani trećih zemalja nailaze na mnoge poteškoće pri priznavanju svojih inozemnih kvalifikacija i stoga su često prekvalificirani za poslove koje obavljaju;
- W. budući da je postojeći pristup EU-a radnim migracijama fragmentiran te da su mnoge direktive usredotočene na određene kategorije radnika i državljana trećih zemalja kojima je, pod određenim uvjetima, dopušteno da rade; te budući da se tim pristupom može odgovoriti samo na kratkoročne, specifične potrebe;

Analiza potrošnje sredstava iz fondova za unutarnje poslove na migraciju i razvoj, uključujući sredstva za hitne slučajeve

- X. budući da postoji nekoliko financijskih instrumenata Unije uz pomoć kojih se mogu financirati djelovanja država članica i trećih zemalja u području migracija, azila i upravljanja granicama; budući da se posebno financijska sredstva za države članice uglavnom dodjeljuju iz Fonda za azil, migracije i integracije (FAMI) te Fonda za unutarnju sigurnost (FUS) te da je za aktivnosti povezane s migracijama moguće upotrijebiti brojne druge programe i fondove; te budući da brojne glavne uprave Komisije i Europska služba za vanjsko djelovanje upravljaju financijskim sredstvima za treće zemlje, iako se ona uglavnom dodjeljuju iz Instrumenta za razvojnu suradnju;
- Y. budući da zbog postojeće fragmentiranosti proračunskih linija i odgovornosti može biti teško dati sveobuhvatan pregled načina na koje se upotrebljavaju financijska sredstva, pa čak i točno izračunati koliki iznos Unija troši na migracije;

Učinkovita provedba zajedničkog europskog sustava azila, uključujući ulogu Europskog potpornog ureda za azil (EASO)

- Z. budući da zajednički europski sustav azila uključuje skup zajedničkih pravila za zajedničku politiku azila, jedinstveni status azilanta i zajedničke postupke azila koji su valjani u cijeloj Uniji; budući da, međutim, brojna upozorenja, uključujući odluke o kršenju koje je usvojila Komisija, pokazuju da se u mnogim državama članicama zajednički europski sustav azila ne provodi u potpunosti; budući da je njegova provedba ključna za usklađivanje nacionalnih zakona i promicanje solidarnosti među državama članicama te budući da države članice mogu tražiti pomoć EASO-a kako bi ispunile norme zajedničkog europskog sustava azila; budući da se usklađivanjem prihvatnih uvjeta i postupaka azila može izbjeći pritisak na države koje nude bolje uvjete te budući da je to ključno u podjeli odgovornosti;
- AA. budući da se postojeći mehanizmi u okviru Dublinskog sustava nisu pokazali objektivnima jer nisu poslužili za uspostavu pravednih kriterija za utvrđivanje nadležnosti za zahtjeve za međunarodnu zaštitu i nisu pomogli pri omogućavanju brzog pristupa zaštiti; budući da se taj sustav ne primjenjuje u praksi i da su izričita odstupanja usvojena dvjema odlukama Vijeća o privremenom premještanju; te budući da je Komisija najavila prijedlog temeljite revizije Uredbe Dublin III koja bi se trebala provesti do ožujka 2016.;
- AB. budući da je člankom 3. Ženevske konvencije iz 1951. utvrđeno da države članice ne smiju diskriminirati izbjeglice na temelju rase, vjere ili zemlje podrijetla;

Utorak, 12. travnja 2016.

O solidarnosti

1. ističe da se djelovanje Unije u području migracija mora temeljiti na načelu solidarnosti; napominje da načelo solidarnosti, kao što je utvrđeno u članku 80. UFEU-a, obuhvaća politike u području azila, imigracije i granične kontrole; smatra da članak 80. UFEU-a, zajedno s člancima 77. – 79. UFEU-a, sadrži pravnu osnovu za primjenu načela solidarnosti u tim područjima;

O potrazi i spašavanju

2. polazi od pretpostavke da spašavanje života mora biti glavni prioritet te da je nužno osigurati odgovarajuća financijska sredstva za operacije potrage i spašavanja, i na razini Unije i na razini država članica; napominje da je došlo do porasta u broju nezakonitih dolazaka morskim putem i zabrinjavajućeg porasta u broju smrtnih slučajeva na moru te da je u tom pogledu još uvijek potreban bolji odgovor Europe;

3. podsjeća na to da je spašavanje života čin solidarnosti s onima koji su izloženi opasnosti, ali i pravna obveza propisana međunarodnim pravom s obzirom na to da se u članku 98. Konvencije Ujedinjenih naroda o pravu mora koju su ratificirale sve države članice i sama Unija navodi obveza pružanja pomoći svim osobama koje se nađu u opasnosti na moru;

4. mišljenja je da je trajan, pouzdan i učinkovit odgovor Unije u sklopu operacija potrage i spašavanja na moru ključan za sprečavanje porasta u broju migranata koji smrtno stradaju u pokušaju da prijeđu Sredozemno more;

5. u tom pogledu smatra da treba povećati kapacitete za potragu i spašavanje te da vlade država članica moraju omogućiti dodatna sredstva, u smislu financijske pomoći i opreme, u kontekstu humanitarne operacije na razini cijele Unije posvećene pronalaženju i spašavanju migranata u opasnosti, pružanja pomoći tim migrantima te njihovu dovođenju na najbliže sigurno mjesto;

6. ističe da zapovjednici privatnih plovila ili nevladine organizacije koje istinski pomognu osobama koje se nađu u opasnosti na moru ne bi smjeli strepiti od mogućnosti kažnjavanja zbog pružanja takve pomoći; smatra da se trgovačko brodovlje ne bi smjelo smatrati opcijom koja bi mogla zamijeniti obveze država članica u pogledu potrage i spašavanja;

O rješavanju problema trgovine ljudima i krijumčarenja ljudi

7. poziva na jasno razlikovanje osoba koje se krijumčari u Uniju od onih koji dopijevaju u Uniju kao žrtve trgovine ljudima jer odgovori politike, osim što moraju biti ispravno integrirani, moraju biti i ispravno usmjereni; naglašava da, općenito gledajući, krijumčarenje migranata obuhvaća potpomaganje nezakonitog ulaska osobe u državu članicu, dok trgovina ljudima obuhvaća vrbovanje, prijevoz ili prijem osobe u svrhu iskorištavanja upotrebom nasilnih ili obmanjujućih sredstava;

8. smatra da svaki cjelovit pristup migraciji mora uključivati mjere kojima je cilj onemogućiti aktivnosti kriminalnih mreža koje se bave krijumčarenjem ljudi ili trgovinom ljudima;

9. pozdravlja pozitivnu ulogu plovila mornarice u spašavanju života na moru i onemogućavanju rada kriminalnih mreža; podržava ciljeve operacija koje vodi mornarica, poput Operacije Sophia, te skreće pozornost na potrebu da se zaštite životi, naglašavajući da se svim aspektima operacije treba zajamčiti zaštita života migranata;

10. naglašava da vojne operacije ne bi smjele biti glavni aspekt cjelovitog pristupa migraciji i ponavlja da se resursi koji su već raspoređeni na Sredozemlju za spašavanje života ne smiju prenamijeniti zbog Operacije Sophia;

Utorak, 12. travnja 2016.

O ulozi agencija Unije u borbi protiv krijumčarenja

11. ističe da se odgovori politike moraju prilagoditi najnovijim i najtočnijim podacima s obzirom na to da kriminalci mogu vrlo brzo promijeniti svoj način rada te da to i čine; kao pozitivan korak naprijed napominje činjenicu da je 27. svibnja 2015. Komisija usvojila akcijski plan EU-a protiv krijumčarenja migranata („Akcijski plan protiv krijumčarenja”), u sklopu kojeg se predviđa osnivanje kontaktne skupine agencija Unije za suzbijanje krijumčarenja migranata radi jačanja operativne suradnje i razmjene informacija između tih agencija;

12. naglašava da je potrebno u potpunosti iskoristiti postojeće instrumente kao što su analize rizika koje provode agencije; primjećuje da bi agencije Unije trebale u potpunosti međusobno surađivati, ali da također trebaju poboljšati svoju suradnju s državama članicama; primjećuje da bi se boljim usklađivanjem napora moralo omogućiti prikupljanje podataka na nacionalnoj razini i daljnje prenošenje tih podataka agencijama;

O premještanju

13. podsjeća da je postupak premještanja, odnosno premještanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu ili osobe pod međunarodnom zaštitom iz jedne države članice u drugu, praktični primjer solidarnosti unutar Unije; također podsjeća na to da Parlament od 2009. poziva na uspostavu obvezujućeg mehanizma za raspodjelu tražitelja azila među svim državama članicama;

14. napominje da je Vijeće tijekom prošle godine usvojilo dvije odluke o mjerama za privremeno premještanje unutar Unije („odluke o premještanju”) ⁽¹⁾ te da te mjere obuhvaćaju premještanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu iz Grčke i Italije u druge zemlje članice; primjećuje da, iako se odlukama o premještanju ne poništavaju važeći dublinski propisi o dodjeli odgovornosti, tim se odlukama odobrava „privremeno odstupanje” od dublinskih propisa;

15. mišljenja je da je uspostava mjera za hitno premještanje korak u pravom smjeru te poziva države članice da što prije ispune svoje obveze u pogledu tih mjera;

16. podsjeća da će se za potrebe odluka o premještanju njime obuhvatiti samo osobe onih državljanstava za koja udio pozitivnih odluka o dodjeli međunarodne zaštite u Uniji prema podacima Eurostata za protekla tri mjeseca iznosi 75 % ili više; napominje da će odluke o premještanju utjecati na relativno malen broj ljudi te da će biti izostavljen velik broj podnositelja zahtjeva iz ostalih trećih zemalja koje nije moguće premjestiti sukladno tim odlukama;

17. izražava zabrinutost da prema aktualnim odlukama o premještanju države članice u koje migranti prvo dolaze moraju i dalje obrađivati složenije zahtjeve za međunarodnu zaštitu (i žalbe) i organizirati duža razdoblja prihvata te da će morati koordinirati vraćanje onih osoba za koje se na kraju utvrdi da nemaju pravo na međunarodnu zaštitu; ponavlja da se svaki novi sustav upravljanja zajedničkim europskim sustavom azila mora temeljiti na solidarnosti i pravednoj raspodjeli odgovornosti;

18. smatra da bi, osim kriterija sadržanih u odlukama o premještanju, odnosno BDP-a države članice, broja stanovnika države članice, stope nezaposlenosti u državi članici te broja tražitelja azila u državi članici u prošlosti, trebalo razmotriti dva dodatna kriterija, točnije veličinu teritorija države članice i gustoću naseljenosti države članice;

19. vjeruje da bi se pri premještanju, koliko je to moguće, u obzir trebale uzeti preferencije podnositelja zahtjeva; prima na znanje da je to jedan od načina sprečavanja sekundarnih kretanja i poticanja podnositelja zahtjeva da prihvate odluke o premještanju, ali i da se time ne bi smjelo blokirati postupak premještanja;

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (EU) 2015/1523 i Odluka Vijeća (EU) 2015/1601.

Utorak, 12. travnja 2016.

O preseljenju

20. smatra da je preseljenje jedna od prihvatljivijih opcija za pružanje sigurnog i zakonitog pristupa Uniji izbjeglicama i osobama kojima je potrebna međunarodna zaštita, u situacijama u kojima se izbjeglice ne mogu vratiti u zemlju podrijetla niti primiti učinkovitu zaštitu ili se integrirati u zemlji domaćinu;

21. nadalje napominje da je preseljenje pod okriljem Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) uhodani humanitarni program i koristan instrument za upravljanje zakonitim dolascima osoba kojima je potrebna međunarodna zaštita na teritorij država članica;

22. ističe da je, s obzirom na dosad neviđen priljev migranata koji su stigli te i dalje stižu na vanjske granice Unije i kontinuirani porast broja ljudi koji traže međunarodnu zaštitu, Uniji potreban obvezujući zakonodavni pristup preseljenju, kao što je navedeno u Migracijskom programu Komisije; preporučuje da se tim pristupom, kako bi imao učinka, omogući preseljenje znatnog broja izbjeglica u odnosu na sveukupni broj izbjeglica koje traže međunarodnu zaštitu u Uniji, uzimajući u obzir globalne potrebe preseljenja koje UNHCR objavljuje svake godine;

23. naglašava da je potreban trajni program preseljenja na razini Unije u kojem će obvezno sudjelovati sve države članice i kojim će se omogućiti preseljenje znatnog broja izbjeglica s obzirom na sveukupan broj izbjeglica koje traže zaštitu u Uniji;

O humanitarnom prihvatu

24. ističe da se humanitarni prihvati može upotrebljavati kao nadopuna postupku preseljenja u cilju pružanja hitne zaštite najugroženijim osobama, često na privremenoj osnovi, primjerice maloljetnicima bez pratnje, izbjeglicama s invaliditetom ili osobama kojima je potrebna hitna medicinska evakuacija;

25. naglašava da bi, u slučaju da preseljenje nije dostupno državljanima trećih zemalja, sve države članice EU-a trebalo potaknuti da uspostave i provedu programe humanitarnog prihvata;

O humanitarnim vizama

26. ističe da osobama kojima je potrebna međunarodna zaštita humanitarne vize omogućuju ulazak u treću zemlju u cilju podnošenja zahtjeva za azil; poziva države članice da iskoriste sve raspoložive mogućnosti za izdavanje humanitarnih viza, posebno za ugrožene osobe, u veleposlanstvima i konzulatima država članica EU-a u zemljama porijekla ili zemljama tranzita;

27. smatra da osobama koje traže međunarodnu zaštitu treba omogućiti izravno podnošenje zahtjeva za europsku humanitarnu vizu u bilo kojem konzulatu ili veleposlanstvu države članice, a nakon procjene i njezina odobrenja, takva bi humanitarna viza svom korisniku omogućila stupanje na područje države članice koja je izdala vizu samo za potrebe podnošenja zahtjeva za međunarodnu zaštitu; stoga smatra da je potrebno izmijeniti Zakonik Unije o vizama uključivanjem konkretnijih odredbi o humanitarnim vizama;

O zajedničkom europskom sustavu azila

28. ističe da je potrebno poduzeti daljnje korake kako bi se zajamčilo da zajednički europski sustav azila postane istinski ujednačen sustav;

Utorak, 12. travnja 2016.

29. podsjeća da je radi boljeg usklađivanja neophodna sveobuhvatna procjena (u obliku evaluacijskih izvješća Komisije) provedbe tog paketa, koja će, u slučaju da provedba u određenim državama članicama ne bude zadovoljavajuća, biti popraćena brzim daljnjim koracima;

30. napominje, primjerice, da nedopušteni zahtjevi, naknadni zahtjevi, ubrzani postupci i postupci na granici ulaze u posebne slučajeve u vezi s kojima se preinakom Direktive o postupcima azila pokušala uspostaviti krhka ravnoteža između učinkovitosti sustava i prava podnositelja zahtjeva, posebno ugroženih osoba, te naglašava da je tu ravnotežu moguće postići jedino potpunom i ispravnom primjenom zakonodavstva;

31. naglašava važnost sudskog nadzora svih oblika pritvaranja na temelju zakona o imigraciji i azilu; podsjeća da se međunarodnim pravom i Poveljom o temeljnim pravima EU-a od država članica zahtijeva da razmotre alternative pritvoru; poziva države članice da pravilno primijene Direktivu o postupcima azila i Direktivu o uvjetima prihvata u pogledu pristupa prihvatnim centrima;

32. podsjeća da je važno smanjiti broj apatridnih osoba i potiče države članice da uvedu postupke za utvrđivanje apatridnosti i međusobno dijele dobre prakse u pogledu prikupljanja pouzdanih podataka o apatridnim osobama te o postupcima za utvrđivanje apatridnosti;

O reviziji Uredbe Dublin III

33. primjećuje da je primjena Uredbe Dublin III⁽¹⁾ potaknula mnoga pitanja u pogledu pravednosti i solidarnosti pri određivanju države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu; napominje da se u okviru sadašnjeg sustava ne uzima dovoljno u obzir poseban migracijski pritisak s kojim se suočavaju države članice smještene na vanjskim granicama Unije; smatra da države članice moraju prihvatiti činjenicu da postoje stalne poteškoće u pogledu logike iz Dublinske uredbe i da bi Unija trebala razviti mogućnosti za postizanje solidarnosti, kako među državama članicama tako i među migrantima;

34. ističe da pritisak na sustav uspostavljen Dublinskom uredbom, izazvan sve većim brojem migranata koji pristižu u Uniju, pokazuje da se tim sustavom, u obliku u kojemu se primjenjuje, uglavnom ne uspijevaju postići dva glavna cilja, a to su uspostava objektivnih i pravednih kriterija dodjele odgovornosti i pružanje brzog pristupa međunarodnoj zaštiti; ponavlja da je suzdržan u pogledu kriterija prema kojem je država članica prvog ulaska odgovorna za obrađivanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i smatra da je potrebno revidirati taj kriterij;

35. nadalje ističe da je istodobno učestalost sekundarnih kretanja diljem Unije i dalje velika; smatra da je očito da Dublinski sustav od svojeg stvaranja nije bio osmišljen za dijeljenje odgovornosti među državama članicama, nego mu je glavna svrha bila brza dodjela odgovornosti za obradu zahtjeva za azil jednoj državi članici;

36. preporučuje da se kriteriji na kojima se temelje odluke o premještanju izravno uvrste u standardna pravila Unije o dodjeli odgovornosti za obrađivanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu; ističe da je pri reviziji Dublinske uredbe potrebno revidirati koncept „tražitelja kojima je nedvojbeno potrebna međunarodna zaštita” jer bi se za one migrante i izbjeglice koji ne pripadaju toj kategoriji i dalje morala pobrinuti država članica u koju su prvo stigli;

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljani treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL L 180, 29.6.2013., str. 31.).

Utorak, 12. travnja 2016.

37. smatra da bi Europska unija trebala pružiti proporcionalnu i odgovarajuću financijsku i tehničku potporu državama članicama koje primaju najviše zahtjeva za azil; smatra da se primjena mjera solidarnosti i podjele odgovornosti opravdava poboljšanjem kvalitete i funkcioniranja zajedničkog europskog sustava azila;

38. ističe da bi jedna od opcija za temeljitu reorganizaciju Dublinskog sustava bila uspostava središnjeg sustava za prikupljanje zahtjeva na razini Unije, pri čemu bi se svaki tražitelj azila smatrao tražiteljem azila u Uniji kao cjelini, a ne u pojedinačnoj državi članici, te uspostava središnjeg sustava za dodjelu odgovornosti za svaku osobu koja traži azil u Uniji; smatra da bi se takvim sustavom mogli osigurati određeni pragovi po državi članici u pogledu broja dolazaka, što bi eventualno moglo pomoći u odvratanju od sekundarnih kretanja jer bi sve države članice bile u cijelosti uključene u centralizirani sustav i više ne bi imale pojedinačnu odgovornost za dodjeljivanje podnositelja zahtjeva drugim državama članicama; smatra da bi takav sustav mogao funkcionirati na temelju niza centara za prihvat i registraciju u Uniji iz kojih bi se vršila daljnja raspodjela tražitelja azila na razini Unije; ističe da se svakim novim sustavom dodjele odgovornosti moraju obuhvatiti ključna načela jedinstva obitelji i najboljih interesa djeteta;

O uzajamnom priznavanju

39. napominje da države članice trenutačno priznaju odluke drugih država članica o azilu samo kad su negativne; ponovno ističe da je međusobno priznavanje pozitivnih odluka o azilu u državama članicama logičan korak prema pravilnoj provedbi članka 78. stavka 2. točke (a) UFEU-a, kojom se zahtijeva „jedinstveni status azila za državljane trećih zemalja koji je na snazi u čitavoj Uniji“;

O Direktivi o privremenoj zaštiti

40. ističe da u slučaju masovnog priljeva Komisija može na vlastitu inicijativu, ili nakon što država članica razmotri zahtjev, predložiti aktiviranje Direktive Vijeća 2001/55/EZ o privremenoj zaštiti⁽¹⁾; primjećuje da je za njezino stvarno aktiviranje potrebna odluka Vijeća donesena kvalificiranom većinom; napominje da bi tu Direktivu trebalo aktivirati ako postoji rizik od toga da se sustavom azila Unije neće moći riješiti problem masovnog priljeva ili neizbježnog masovnog priljeva raseljenih osoba; međutim, ističe da od svojeg usvajanja 2001. Direktiva o privremenoj zaštiti nikad nije bila aktivirana;

41. napominje da se Direktivom o privremenoj zaštiti pruža i mogućnost evakuacije raseljenih osoba iz trećih zemalja te da bi takva evakuacija omogućila korištenje humanitarnih koridora u suradnji s UNHCR-om, pri čemu bi države članice po potrebi imale obvezu pružiti sve mogućnosti za dobivanje viza;

42. smatra da su sustavi azila nekih država članica koje su pod najvećim pritiskom očito preopterećeni i da je trebalo aktivirati Direktivu o privremenoj zaštiti u skladu s logikom koja je u njoj utvrđena; u svakom slučaju traži da se pri reviziji te Direktive jasno definira pojam „masovnog priljeva“; shvaća da revizija Direktive o privremenoj zaštiti može biti dio revizije Dublinskog sustava;

O integraciji

43. napominje da je vrlo važno sudjelovanje svih aktera u društvu i stoga predlaže jačanje razmjene najboljih praksi u tom području, uz poštovanje nadležnosti država članica u pogledu mjera integracije; ističe da se mjerama integracije za sve državljane trećih zemalja koji zakonito borave u državi članici treba promicati uključenost, a ne izolacija; napominje da lokalna i regionalna tijela, uključujući gradska tijela, imaju važnu ulogu u procesima integracije;

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim normama za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te mjere za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prijehu i snošenju posljedica prijeha tih osoba (SL L 212, 7.8.2001., str. 12.).

Utorak, 12. travnja 2016.

44. ističe da države članice domaćini moraju izbjeglicama pružiti potporu te mogućnosti integracije i organiziranja života u novom društvu; napominje da time obavezno moraju biti obuhvaćeni smještaj, tečajevi opismenjavanja i jezični tečajevi, međukulturni dijalog, obrazovanje i stručno osposobljavanje te stvaran pristup demokratskim strukturama u društvu, kako je utvrđeno u Direktivi o standardima za kvalifikaciju ⁽¹⁾; napominje da izbjeglice imaju i prava i obveze u državi članici domaćinu, baš kao i građani Unije; stoga ističe da je integracija dvosmjernan proces i da poštovanje vrijednosti na kojima se EU temelji te poštovanje temeljnih prava izbjeglica moraju biti njegov sastavni dio;

45. podsjeća da u skladu s člankom 15. Direktive o uvjetima prihvata države članice moraju odrediti uvjete za odobravanje pristupa svojem tržištu rada za podnositelje zahtjeva za međunarodnu zaštitu, pod uvjetom da je taj pristup učinkovit i da je u skladu s vremenskim okvirom iz stavka 1. tog članka; shvaća da u skladu s člankom 15. stavkom 2. zbog politika u vezi s tržištem rada države članice mogu dati prednost građanima Unije i državljanima država potpisnica Sporazuma o europskom gospodarskom prostoru te državljanima trećih zemalja koji imaju zakonito boravište;

46. smatra da bi osobe kojima je u Uniji dodijeljena međunarodna zaštita, a koje imaju ponudu za posao u državi članici u kojoj im ta zaštita nije dodijeljena, trebale imati mogućnost prihvatiti ponudu;

47. ponovno tvrdi da je bolje priznavanje stranih kvalifikacija praktičan način da se državljanima trećih zemalja koji se već nalaze u Uniji omogućiti bolja integracija te poziva Komisiju da s tim u vezi iznese odgovarajuće prijedloge;

48. potiče izradu privatnih programa integracije i programa integracije na razini zajednice za osobe čije je preseljenje odobreno, u suradnji s državama članicama i lokalnim vlastima te na temelju njihovih najboljih praksi;

O jedinstvu obitelji

49. potiče države članice da nastoje držati obitelji na okupu, čime će se dugoročno poboljšati mogućnosti integracije jer će se osobe moći usredotočiti na započinjanje novog života umjesto da brinu zbog članova obitelji koji su i dalje u nesigurnoj situaciji;

50. ističe da države članice trebaju prevladati sve pravne i praktične prepreke kako bi brže donosile odluke o spajanju obitelji;

51. preporučuje da države članice bolje koriste diskrecijske klauzule kako bi se poštovalo načelo jedinstva obitelji dok se Dublinska uredba temeljito ne izmijeni;

O djeci

52. ističe da su djeca koja dolaze u Uniju u osjetljivom položaju te ponavlja da svako dijete ima pravo da se prema njemu ponajprije postupa kao prema djetetu; poziva države članice da u potpunosti primijene posebne odredbe zajedničkog europskog sustava azila o maloljetnim osobama bez pratnje, uključujući pristup pravnoj pomoći, skrbništvo, pristup zdravstvenoj skrbi, smještaju i obrazovanju, pravo da im se obraća na jeziku koji razumiju te da prikladno osposobljeni službenici vode razgovor s njima; ponavlja da države članice ne smiju pritvarati djecu na temelju njihova migrantskog statusa;

53. podsjeća da je podršku, pružanje informacija i zaštitu potrebno proširiti tako da su njima obuhvaćena djeca bez pratnje i djeca odvojena od roditelja, u skladu s onime što je u njihovu najboljem interesu, te da se zahtjevi za spajanje obitelji koje podnesu djeca bez pratnje i djeca odvojena od roditelja trebaju ubrzati;

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljanima trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 337, 20.12.2011., str. 9.).

Utorak, 12. travnja 2016.

54. napominje da je učinkovit sustav skrbništva i sustav zaštite djece ključan za sprečavanje zlostavljanja, zanemarivanja i iskorištavanja djece bez roditeljske skrbi; naglašava važnost utvrđivanja smjernica EU-a za sustave skrbništva namijenjene pružanju odgovarajuće potpore i zaštite te jamčenju jednakog postupanja prema djeci iz trećih zemalja i djeci iz država članica;

55. smatra da se procjena starosti treba provoditi na način koji je najmanje invazivan, multidisciplinarnan, siguran i kojim se poštuju tjelesni integritet i ljudsko dostojanstvo djeteta, s pridavanjem posebne pozornosti djevojčicama, te je trebaju obavljati nezavisni, kvalificirani liječnici i stručnjaci;

56. poziva države članice da prikupe razvrstane podatke o stanju djece izbjeglica i migranata kako bi se poboljšala sposobnost sustava za integraciju djece izbjeglica i migranata;

O vraćanju

57. shvaća da sigurno vraćanje osoba za koje se na temelju pojedinačnog ocjenjivanja njihovih zahtjeva za azil utvrdi da nemaju pravo na zaštitu u Uniji mora biti dio pravilne primjene zajedničkog europskog sustava azila;

58. prima na znanje da postoji potreba za poboljšanjem učinkovitosti sustava Unije za vraćanje, uzimajući u obzir činjenicu da je 2014. učinkovito vraćeno 36 % državljana trećih zemalja kojima je naloženo da napuste Uniju;

59. smatra da će, kako bi se povećala učinkovitost ponovnih prihvata i osigurala usklađenost vraćanja na europskoj razini, biti potrebno usvojiti nove sporazume EU-a o ponovnom prihvatu koji bi trebali imati prednost pred bilateralnim sporazumima između država članica i trećih zemalja;

60. smatra da se vraćanje migranata treba odvijati jedino na siguran način, u potpunosti u skladu s njihovim temeljnim i postupovnim pravima te pod uvjetom da je zemlja u koju se vraćaju za njih sigurna; u tom pogledu ponovno ističe da prednost treba dati dobrovoljnom, a ne prisilnom povratku;

61. smatra da je svaki pokušaj država članica da prisilno vraćaju migrante kojima nije pružena mogućnost da podnesu zahtjev za azil protivan pravu Unije i međunarodnom pravu te da Komisija treba poduzeti odgovarajuće mjere protiv svake države članice koja to učini;

O popisu sigurnih zemalja porijekla

62. prima na znanje nedavni prijedlog Komisije o uvođenju popisa Unije sigurnih zemalja porijekla, kojim se izmjenjuje Direktiva o postupcima azila ⁽¹⁾; primjećuje da bi takav popis Unije, ako bi postao obavezan za države članice, u načelu mogao biti važno sredstvo za olakšavanje procesa azila, uključujući vraćanje;

63. žali zbog sadašnje situacije u kojoj države članice primjenjuju različite popise na kojima se nalaze različite sigurne zemlje, čime se sprečava jedinstvena primjena i potiču sekundarna kretanja;

64. u svakom slučaju ističe da se ni jednim popisom sigurnih zemalja ne bi smjela umanjiti važnost načela u skladu s kojim se svakoj osobi mora omogućiti odgovarajuće pojedinačno razmatranje njezina zahtjeva za međunarodnu zaštitu;

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, 29.6.2013., str. 60.).

Utorak, 12. travnja 2016.

O postupcima zbog kršenja zakonodavstva

65. napominje da je u rujnu 2015. Komisija trebala donijeti 40 odluka povezanih s kršenjem primjene zajedničkog europskog sustava azila protiv 19 država članica, uz još 34 neriješena slučaja; ponavlja da Parlament treba biti u potpunosti obaviješten o postupcima koje Komisija pokreće protiv država članica koje ne primjenjuju zakonodavstvo Unije u tom području ili ga primjenjuju nepropisno;

66. ponovno naglašava koliko je važno da države članice ispunjavaju svoj dio obveza i provode zakonodavstvo Unije nakon što se o njemu postigne sporazum i nakon što se donese;

67. nadalje napominje da je nemoguće dobro procijeniti prednosti i nedostatke određenih elemenata zajedničkog europskog sustava azila zbog činjenice da mnoge države još u cijelosti ne provode zakonodavstvo u tom području;

O Europskom potpornom uredu za azil (EASO)

68. preporučuje da EASO dugoročno preraste u glavnog koordinatora zajedničkog europskog sustava azila kako bi se zajamčila zajednička primjena pravila tog sustava; ponovno ističe da, kad zajednički europski sustav azila postane istinski europski sustav, EASO treba prerasti iz skupa stručnjaka iz država članica u punopravnu agenciju Unije koja pruža operativnu potporu kako državama članicama tako i na vanjskim granicama; u tom smislu ističe da mu se moraju dodijeliti potrebna kratkoročna, srednjoročna i dugoročna financijska sredstva i ljudski resursi;

69. primjećuje da je proračun EASO-a za 2015. za premještanje, preseljenje i vanjsku politiku iznosio tek 30 000 eura; ponovno ističe da se taj vrlo mali proračun ne može smatrati dostatnim u svjetlu aktualnih zbivanja u Sredozemlju i višestrukog pozivanja na EASO u odlukama o premještanju; podsjeća na to da će biti potrebna znatna kratkoročna, srednjoročna i dugoročna povećanja proračuna EASO-a, proširenje njegovih ljudskih resursa i povećanje iznosa koje EASO izdvaja za premještanje i preseljenje;

O Frontexu i predloženoj novoj europskoj graničnoj i obalnoj straži

70. prima na znanje najnoviju ulogu Frontexa u pružanju pomoći svim plovilima ili osobama koje se nađu u opasnosti na moru te priznaje njegov doprinos spašavanju mnogih života u Sredozemlju zahvaljujući zajedničkim operacijama Triton i Poseidon;

71. shvaća da se nedavno predloženom europskom graničnom i obalnom stražom želi zamijeniti Frontex i da se njome nastoji osigurati integrirano upravljanje europskim vanjskim granicama radi učinkovitog upravljanja migracijom i jamčenja visoke razine unutarnje sigurnosti u Uniji uz istodobno jamčenje slobode kretanja osoba u njoj; napominje da, u skladu s Ugovorima i njihovim protokolima, države članice koje su potpisnice Schengenskih sporazuma, ali još nisu dio schengenskog područja i nemaju unutarnju graničnu kontrolu mogu sudjelovati u svim mjerama u okviru novog prijedloga te uživati u njihovim prednostima;

72. raduje se pregovorima o tom prijedlogu u Parlamentu i Vijeću te između njih u kontekstu redovnog zakonodavnog postupka i u skladu s člankom 294. UFEU-a;

O schengenskom području te upravljanju i sigurnosti vanjskih granica

73. podsjeća da Unija od uspostave schengenskog područja nema unutarnje granice, da su države članice schengenskog područja razvile postupnu zajedničku politiku u pogledu vanjskih schengenskih granica i da je implicitna logika tog sustava uvijek bila ta da ukidanje unutarnjih graničnih kontrola mora biti povezano s kompenzacijskim mjerama jačanja vanjskih granica schengenskog područja i razmjene informacija preko Schengenskog informacijskog sustava (SIS);

74. prima na znanje da integritet schengenskog područja i ukidanje unutarnjih graničnih kontrola ovisi o učinkovitom upravljanju vanjskim granicama, pri čemu sve države članice na vanjskim granicama primjenjuju visoke zajedničke norme i učinkovito razmjenjuju informacije;

Utorak, 12. travnja 2016.

75. prihvaća da Unija treba ojačati zaštitu svojih vanjskih granica i dodatno razviti zajednički europski sustav azila te da su potrebne mjere za jačanje kapaciteta schengenskog područja kako bi se rješavali novi izazovi s kojima se Europa suočava i očuvala temeljna načela sigurnosti i slobodnog kretanja osoba;

76. ističe da se pristup teritoriju schengenskog područja općenito kontrolira na vanjskoj granici na temelju Zakonika o schengenskim granicama i da je, osim toga, građanima mnogih trećih zemalja za ulazak u schengensko područje potrebna viza;

77. ponovno ističe poruku UNHCR-a da se poštovanje temeljnih prava i međunarodnih obveza može zajamčiti samo ako se u okviru operativnih postupaka i planova te obveze odražavaju u praktičnim, jasnim smjernicama za granične službenike na kopnenim, morskim i zračnim granicama; ističe potrebu za dodatnim jačanjem Mehanizma Unije za civilnu zaštitu kako bi se odgovorilo na događaje sa sveobuhvatnim učincima koji utječu na znatan broj država članica;

78. ponovno ističe da je, konkretno u pogledu zakonodavstva u području azila i migracije, radi postizanja učinkovitosti zakonodavstva o unutarnjim i vanjskim granicama od presudne važnosti da države članice propisno provode mjere dogovorene na razini Unije; ističe da je presudno da države članice bolje provode mjere na vanjskim granicama u razdoblju povećanog pritiska i da će se time donekle ublažiti strah građana u pogledu sigurnosti;

79. prima na znanje da je 15. prosinca 2015. Komisija iznijela prijedlog ciljane revizije Zakonika o schengenskim granicama kojom bi se uvela sustavna kontrola svih građana Unije na vanjskim granicama schengenskog područja (ne samo državljana trećih zemalja) na temelju relevantne baze podataka;

80. smatra da je schengensko područje jedno od najvećih postignuća europske integracije; napominje da su sukobi u Siriji i drugdje u regiji potaknuli dolazak rekordnog broja izbjeglica i migranata u Uniju, što je naposljetku ukazalo na nedostatke u dijelu vanjskih granica Unije; zabrinut je zbog činjenica da su, kao odgovor na to, određene države članice odlučile zatvoriti svoje unutarnje granice ili uvesti privremenu graničnu kontrolu, čime se dovodi u pitanje pravilno funkcioniranje schengenskog područja;

O centrima za prihvat i registraciju

81. podsjeća na to da u okviru pristupa koji podrazumijeva centre za prihvat i registraciju, a koji je u svojem Europskom migracijskom programu utvrdila Komisija, Agencija za vanjske granice, EASO, Europol i Eurojust moraju pružati operativnu pomoć državama članicama u skladu sa svojim mandatima;

82. u tom pogledu ističe da su agencijama Unije potrebna sredstva kako bi mogle ispuniti zadaće koje su im dodijeljene; ustraje u tome da agencije Unije i države članice u potpunosti obavještavaju Parlament o mjerama koje se poduzimaju u centrima za prihvat i registraciju;

83. napominje da se objema odlukama o premještanju utvrđuje pružanje operativne potpore centrima za prihvat i registraciju u Italiji i Grčkoj za potrebe provjere migranata kad tek stignu, registracije njihovih zahtjeva za međunarodnu zaštitu, pružanja informacija migrantima o premještanju, organiziranja operacija vraćanja onih osoba koje nisu zatražile međunarodnu zaštitu i koje nemaju pravo ostati na temelju drugih razloga ili onih čiji je zahtjev odbijen te za potrebe olakšavanja svih faza samog postupka premještanja;

84. traži da se centri za prihvat i registraciju uspostave što prije kako bi se tim državama članicama pružila konkretna operativna pomoć; poziva na pružanje tehničkih i financijskih sredstava te potpore državama članicama u koje migranti prvo dolaze, kao što su Italija i Grčka, kako bi se zajamčilo brzo i djelotvorno registriranje svih migranata koji stižu u Uniju te njihovo upućivanje na nadležna tijela uz potpuno poštovanje njihovih temeljnih prava; smatra da je za međusobno povjerenje potrebno da Unija državama članicama pruži brzu i učinkovitu potporu te da one tu potporu prihvate;

Utorak, 12. travnja 2016.

85. prima na znanje da je jedan od glavnih ciljeva centara za prihvata i registraciju da se Uniji omogući brzo pružanje zaštite i humanitarne pomoći onima kojima je to potrebno; ističe da se velika pozornost mora posvetiti tome da se kategorizacija migranata u centrima za prihvata i registraciju provodi uz potpuno poštovanje prava svih migranata; međutim, prima na znanje da bi propisna identifikacija podnositelja zahtjeva za međunarodnu pomoć na mjestima njihova ulaska u Uniju trebala olakšati opće funkcioniranje reformiranog zajedničkog europskog sustava azila;

O kaznenom zakonodavstvu u području migracije

86. napominje da u svojem Akcijskom planu protiv krijumčarenja Komisija navodi da razmatra reviziju Direktive Vijeća 2004/81/EZ o dozvoli boravka izdanoj državljanima trećih zemalja koji su žrtve trgovine ljudima ili koji su korišteni za djelovanja kojima se omogućuje nezakonito useljavanje, koji surađuju s nadležnim tijelima;

87. smatra da je ta revizija potrebna i da je potrebno razmotriti uvođenje sustava kojim se žrtvama trgovine ljudima ili krijumčarenja omogućava da istupe i pomognu u učinkovitom sudskom progonu trgovaca ili krijumčara bez straha da će i sami postati predmet progona;

88. napominje da Komisija razmatra reviziju Direktive Vijeća 2002/90/EZ o definiranju olakšavanja neovlaštenog ulaska, tranzita i boravka; smatra da se nikoga tko pruža različite oblike humanitarne pomoći onima kojima je ona potrebna ne bi smjelo kazneno goniti i da se to načelo treba ogledati u pravu Unije;

89. ističe da je sljedeći presudni korak u onesposobljavanju mreža za krijumčarenje i trgovinu ljudima postavljanje financijskih istraga kao prioriteta jer su ulaženje u trag tim kriminalnim mrežama i zapljena njihove dobiti od presudne važnosti ako ih se želi oslabiti i konačno onesposobiti; u tom pogledu poziva državu članicu da u nacionalno zakonodavstvo brzo i učinkovito prenesu četvrtu Direktivu o sprečavanju pranja novca;

90. podsjeća da je za učinkovito provođenje kaznenih istraga nužno osposobljavanje stručnjaka kako bi osobe koje u njima sudjeluju u potpunosti razumjele fenomen protiv kojeg se bore te znale kako ga već u ranoj fazi prepoznati;

O suradnji s trećim zemljama

91. ističe da Globalni pristup migraciji i mobilnosti, koji je jedan od stupova u pogledu azila i međunarodne zaštite, treba dodatno razviti, uz veće sudjelovanje trećih zemalja; napominje da su trenutačne mjere u tom području, koje se provode u okviru regionalnih programa zaštite te regionalnih programa razvoja i zaštite, usredotočene na stvaranje kapaciteta za onesposobljavanje mreža koje se bave krijumčarenjem ljudi i trgovinom ljudima u trećim zemljama porijekla i tranzita; istovremeno napominje da je komponenta preseljenja u tim programima i dalje slaba; smatra da napore u pogledu stvaranja kapaciteta i aktivnosti u vezi s preseljenjem treba intenzivirati te poduzimati zajedno s trećim zemljama koje su domaćini velikom broju izbjeglica;

92. prima na znanje da je Globalni pristup migraciji i mobilnosti osnovni instrument kojim se utvrđuju ciljevi vanjske politike Unije u području migracije, azila i granica; prima na znanje da u tom okviru postoje razni instrumenti, među kojima su regionalni dijalozi, bilateralni dijalozi, partnerstva za mobilnost, zajednički programi za migraciju i mobilnost, sporazumi o ponovnom prihvatu, sporazumi o pojednostavljenju viznog režima, sporazumi o izuzeću iz obveze posjedovanja vize, regionalni programi zaštite te regionalni programi razvoja i zaštite;

Utorak, 12. travnja 2016.

93. shvaća da bi se vanjska dimenzija trebala usredotočiti na suradnju s trećim zemljama pri rješavanju osnovnih uzroka nezakonitih migracijskih tokova prema Europi; shvaća da partnerstva i suradnja s ključnim zemljama porijekla, tranzita i odredišta trebaju i dalje biti u središtu pozornosti, na primjer preko Kartumskog procesa i Rabatskog procesa, dijaloga o migraciji i mobilnosti između Afrike i EU-a, Budimpeštanskog procesa i Praškog procesa;

94. ističe da Unija i njezine države članice moraju biti selektivne u pogledu pružanja potpore tijelima kaznenog progona u trećim zemljama uzimajući u obzir podatke prema kojima su ta tijela kršila ljudska prava migranata;

95. preporučuje da suradnja s trećim zemljama obuhvaća ocjenjivanje njihovih sustava azila, potpore koju pružaju izbjeglicama te njihove sposobnosti i spremnosti za borbu protiv trgovine ljudima i krijumčarenja ljudi u tim zemljama i kroz njih;

96. poziva Uniju da pomogne trećim zemljama u organiziranju sustava azila i razvoju strategija integracije kako bi se državljanima trećih zemalja kojima je potrebna međunarodna zaštita omogućilo da je zatraže u njima; smatra da Unija mora imati takav pristup suradnji s trećim zemljama koji podrazumijeva dobra rješenja za sve strane, odnosno pristup koji je koristan za Uniju, dotičnu treću zemlju te izbjeglice i migrante u toj trećoj zemlji;

97. podsjeća da je Unija pospjela vanjsku suradnju s trećim zemljama u području migracije i azila kako bi na odgovarajući način reagirala na aktualnu izbjegličku krizu te je pokrenula nove inicijative za suradnju, kao što je zajednički akcijski plan EU-a i Turske; u tom pogledu ističe da sve strane trebaju ispuniti svoje obveze iz zajedničkog akcijskog plana, uključujući rješavanje osnovnih uzroka masovnog priljeva Sirijaca, jačanje suradnje radi pružanja potpore Sirijcima kojima je dodijeljena privremena zaštita i turskim zajednicama koje su njihovi domaćini, te da Turska treba ispuniti svoje obveze u pogledu sprečavanja nezakonitih migracijskih tokova sa svojem teritorija u Uniju;

O kampanjama podizanja razine osviještenosti

98. ističe da su mnoge osobe koje se krijumčare donekle svjesne rizika kojima se izlažu na potencijalno opasnom putovanju u Europu, no ipak se odlučuju na putovanje jer procjenjuju da su ti rizici manji od onih kojima bi se izložili ako ne migriraju;

99. pozdravlja činjenicu da se u okviru Akcijskog plana protiv krijumčarenja pokretanje novih kampanja podizanja razine osviještenosti povezuje s ocjenjivanjem postojećih; preporučuje da se u sve takve kampanje uvrste informacije o kriterijima koji će se primjenjivati za određivanje statusa zaštićene osobe u Uniji jer se tim informacijama neke migrante, koji se izlažu riziku od opasnog putovanja samo da bi ih se potom vratilo ako im se zaštita ne dodijeli, može uvjeriti da na takvo putovanje ne kreću;

O rješavanju osnovnih uzroka

100. ponovno potvrđuje da Unija mora donijeti dugoročnu strategiju za borbu protiv tzv. čimbenika koji su pokretači migracije iz trećih zemalja (sukobi, progon, etničko čišćenje, opće nasilje ili drugi čimbenici kao što su ekstremno siromaštvo, klimatske promjene ili prirodne katastrofe) budući da zbog njih ljudi završe u rukama kriminalnih krijumčarskih mreža koje vide kao jedini način da dođu u Uniju;

101. podsjeća na to da je posebni izvjestitelj UN-a za ljudska prava migranata također pozvao Uniju da uspostavi zakonite migracijske putove kako bi se migrantima omogućilo da se koriste službenim kanalima ulaska i izlaska umjesto da pribjegavaju kriminalnim krijumčarskim mrežama;

102. ističe da je nedavni porast broja izbjeglica koje stižu u Uniju pokazao da preventivne mjere same po sebi nisu dostatne za upravljanje aktualnim fenomenom migracije;

Utorak, 12. travnja 2016.

103. shvaća da je dugoročno potreban jači poticaj za rješavanje geopolitičkih pitanja koja utječu na glavne uzroke migracije, kao što su rat, siromaštvo, korupcija, glad i nedostatak prilika, jer će oni i dalje prisiljavati ljude na bijeg u Europu ne razmotri li Unija načine na koje može podržati ponovnu izgradnju tih zemalja; ističe da to znači da Komisija i države članice moraju uložiti novac u izgradnju kapaciteta u trećim zemljama, među ostalim poboljšanjem ulaganja i obrazovanja, jačanjem i primjenom sustava azila, pružanjem pomoći za bolje upravljanje granicama te jačanjem zakonodavnih i pravosudnih sustava u tim zemljama;

O financiranju trećih zemalja

104. napominje da je glavni instrument financiranja trećih zemalja Instrument za razvojnu suradnju (DCI) koji obuhvaća jedini globalni tematski fond Unije za migraciju u okviru programa „Globalna javna dobra i izazovi” kojim upravlja Glavna uprava za međunarodnu suradnju i razvoj (DG DEVCO); nadalje napominje da i druge glavne uprave Komisije te druga tijela Unije sudjeluju u upravljanju Instrumentom za razvojnu suradnju, kao što je slučaj i sa sredstvima koja se dodjeljuju izravno državama članicama, i to u sljedećem obliku: pomoć Unije susjednim zemljama pruža Glavna uprava za susjedsku politiku i pregovore o proširenju preko instrumenta za prepristupnu pomoć, humanitarnu pomoć pruža Glavna uprava za humanitarnu pomoć i civilnu zaštitu (ECHO), a Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD) upravlja Instrumentom za doprinos stabilnosti i miru; podsjeća da u okviru vanjskog financiranja postoji još jedan dionik zbog toga što se za vanjsku dimenziju sredstva izdvajaju iz još dvaju fondova kojima upravlja Glavna uprava za migracije i unutarnje poslove (HOME), a to su Fond za azil, migracije i integraciju (FAMI) i Fond za unutarnju sigurnost (FUS);

105. pozdravlja činjenicu da je nedavno uspostavljen Hitni uzajamni fond za Afriku i da je u njega uloženo 1,8 milijardi EUR, što je dodatni element u pogledu financiranja trećih zemalja; poziva države članice da nastave davati doprinose u taj fond;

106. preporučuje da, u skladu s Globalnim pristupom migraciji i mobilnosti (GAMM), četiri tematska stupa kojima se nastoje riješiti pitanja zakonite migracije i mobilnosti, nezakonite migracije i trgovine ljudima, međunarodne zaštite te razvojnog učinka migracije budu jednako važni i u vanjskoj politici Unije i pri vanjskom financiranju;

O transparentnosti pri financiranju

107. napominje da se politika migracije i azila Unije provodi različitim političkim instrumentima, od kojih svaki ima svoje ciljeve koji nisu nužno međusobno povezani, te da stupanj koordinacije financiranja među višestrukim sudionicima nije dostatan; ističe da je zbog rascjepkanosti proračunskih linija i odgovornosti upravljačka struktura takva da bi moglo biti teško dati sveobuhvatan pregled načina dodjele i krajnje primjene različitih sredstava koja su na raspolaganju; nadalje ističe da je zbog te rascjepkanosti teško precizno odrediti ukupan iznos sredstava koji Unija troši na migracijsku politiku;

108. smatra da se mora dati sveobuhvatan pregled financijskih sredstava Unije koja se izdvajaju za migraciju unutar i izvan Unije jer je nepostojanje takvog pregleda očita prepreka transparentnosti i dobroj izradi politika; u tom pogledu napominje da bi jedna mogućnost mogla biti internetska stranica na kojoj bi se nalazila baza podataka o svim projektima u području migracijske politike koje financira Unija; ističe da se potreba za transparentnošću odnosi i na proračunske linije kako bi se osiguralo odgovarajuće financiranje svih ciljeva migracijske politike Unije;

109. podsjeća da pozitivan učinak migracijskih fondova EU-a ovisi o procesima na nacionalnoj razini i razini EU-a kojima se jamči transparentnost, djelotvoran nadzor i odgovornost te vjeruje da bi trebalo razmotriti načine kako kontinuirano provoditi postupke nadzora i evaluacije, a ne samo po završetku projekta ili programa i da bi se uloga Revizorskog suda trebala ojačati u tom pogledu; smatra da je potrebno uspostaviti usporedive kvalitativne i kvantitativne pokazatelje kako bi se izmjerio učinak fondova EU-a te ocijenilo ispunjavaju li svoje ciljeve;

Utorak, 12. travnja 2016.

O dodatnim sredstvima za migraciju

110. pozdravlja činjenicu da su u proračunu Unije za 2016. utvrđena dodatna sredstva za početak rješavanja aktualnog fenomena migracije; ističe da većina tih novih sredstava predstavlja financiranje u skladu s višegodišnjim financijskim okvirom (VFO) za razdoblje od 2014. do 2020., čija su se sredstva prenijela, što znači da Unija danas troši sredstva namijenjena za potrošnju u budućnosti;

111. slaže se da je potrebno pozdraviti nedavne proračunske prijedloge i dodatna sredstva predviđena proračunom Unije za 2016., uključujući primjenu instrumenta fleksibilnosti, ali i da srednjoročno i dugoročno financiranje i dalje predstavljaju problem; zabrinut je zbog toga što povećanje predloženih iznosa za proračunske linije u okviru fonda FAMI za 2016. nije popraćeno prijedlogom revizije ukupnih raspoloživih sredstava u tom fondu za razdoblje financiranja 2014. – 2020.; shvaća da će se sredstva iz fonda FAMI iscrpiti znatno prije 2020. ako se ništa ne poduzme;

112. potiče države članice da u potpunosti iskoriste mogućnosti koje se nude u okviru fondova koji nisu izravno povezani s migracijskom politikom, no koji se mogu koristiti za financiranje aktivnosti u tom području (npr. aktivnosti povezane s integracijom), kao što su mogućnosti u okviru Europskog socijalnog fonda, Fonda europske pomoći za najpotrebitije, programa Obzor 2020., Europskog fonda za regionalni razvoj i programa Prava i građanstvo;

113. preporučuje da se u okviru revizije VFO-a predviđene za kraj 2016. izdvoje znatna dodatna sredstva za naslov 3. proračuna Unije, Građanstvo, sloboda, sigurnost i pravda, kako bi se stavila na raspolaganje dostatna sredstva u skladu s migracijskim trendovima i popratnim financijskim potrebama povezanim s politikama Unije i država članica u području azila, migracije i integracije;

O sudjelovanju civilnog društva

114. ističe da je osiguravanje operativnih sredstava ključni izazov za nevladine organizacije jer je većina tih sredstava povezana s pojedinim projektima; potvrđuje da bi trebalo promicati inicijative dobrovoljaca i civilnog društva za pružanje pomoći migrantima, a Komisija i države članice bi ih po potrebi trebale i financirati; poziva države članice i Komisiju da, kad je to prikladno i moguće, nastoje financirati projekte pod vodstvom organizacija civilnog društva koje djeluju u području migracija, integracije i azila;

115. ponovno ističe da se mora zajamčiti sudjelovanje civilnog društva u razvoju aktivnosti Unije i nacionalnih programa, u skladu s načelom partnerstva utvrđenim u okviru fonda FAMI; predlaže da se na razini Unije razmotri mogućnost uvođenja redovnog savjetovanja između Komisije i relevantnih organizacija civilnog društva koje djeluju u području migracije, azila i integracije;

O demografskim trendovima

116. napominje da će se, u skladu sa studijom OECD-a i Komisije iz 2014., izrađenoj prije povećanja migracijskih tokova prema Uniji 2015., broj radno sposobnog stanovništva Unije (u dobi od 15 do 64 godine) u razdoblju između 2013. i 2020. smanjiti za 7,5 milijuna i da bi to smanjenje bilo još izraženije ako bi se iz njihovih predviđanja isključila neto migracija jer bi se u tom slučaju broj radno sposobnog stanovništva smanjio za 11,7 milijuna;

117. međutim ističe da je u studenome 2015. stopa nezaposlenosti mladih za sve države članice iznosila 20 %;

118. nadalje napominje da će se prema najnovijim predviđanjima Eurostata omjer broja stanovnika u dobi od 65 godina ili iznad i stanovnika u dobi od 15 do 64 godine povećati s 27,5 % početkom 2013. na gotovo 50 % do 2050.; napominje da bi to značilo promjenu sa sadašnjeg omjera od četiri radno sposobne osobe na svaku osobu u dobi od 65 godina ili iznad na omjer od dvije radno sposobne osobe na svaku osobu u dobi od 65 godina ili iznad;

Utorak, 12. travnja 2016.

O zakonitoj migraciji radnika

119. izjavljuje da je pravna osnova za upravljanje zakonitom migracijom na razini Unije utvrđena u članku 79. UFEU-a;
120. shvaća da se člankom 79. stavkom 5. UFEU-a konkretno zadržava pravo država članica da odrede opseg u kojem će prihvatiti državljane trećih zemalja koji na njihovo državno područje dolaze iz trećih zemalja radi potrage za poslom;
121. ističe da je u okviru strategije Europa 2020. prepoznata potreba za sveobuhvatnom politikom u pogledu migracije radnika i boljom integracijom migranata radi postizanja ciljeva Unije za pametan, održiv i uključiv rast;
122. napominje da je postojeći zakonodavni okvir EU-a kojim se uređuje pristup državljana trećih zemalja radnim mjestima u Uniji poprilično rascjepkan jer je usredotočen na posebne kategorije radnika umjesto na opće reguliranje pitanja svih radnika migranata;
123. smatra da će Unija dugoročno trebati uspostaviti općenitija pravila o ulasku i boravku državljana trećih zemalja koji traže posao u Uniji kako bi se popunile praznine uočene na tržištu rada Unije;

O potrebi za boljim podacima

124. poziva na stvaranje sveobuhvatne vizije o tržištu rada u Uniji, koja je nužan preduvjet za razvijanje politika u području tržišta rada; ističe da je potrebno razviti instrument za bolje identificiranje i predviđanje sadašnjih i budućih potreba Unije u području tržišta rada; u tom pogledu predlaže da se postojeći instrumenti, kao što su oni koje je razvio Europski centar za razvoj strukovnog osposobljavanja (CEDEFOP) ili OECD, poboljšaju, pa čak i spoje, uz primjenu međunarodnih statističkih podataka o mogućim radnicima iz trećih zemalja kako bi se stvorila preciznija slika o stanju;
125. smatra da bolji podaci i poboljšani instrumenti za njihovo analiziranje mogu samo pomoći tvorcima politika da utvrde buduće politike u području migracije radnika te da bi Unija i države članice trebale utvrditi nedostatke na svojim tržištima rada, što bi im pomoglo da popune radna mjesta koja bi inače ostala prazna;

O iskorištavanju radnika

126. napominje da do iskorištavanja radnika može doći kao posljedica trgovine ljudima i njihova krijumčarenja. ili čak ako do njih ne dođe, i to može rezultirati nekažnjavanjem osoba koje iskorištavaju nezakonite migrante u onim državama članicama u kojima se to ne smatra kaznenim djelom;
127. žali zbog činjenice da je mali rizik od otkrivanja i/ili progona poslodavaca koji iskorištavaju rad nezakonitih migranata utvrđen kao važan čimbenik u iskorištavanju radnika, posebno u sektorima u kojima je rizik najveći (poljoprivreda, građevinarstvo, hotelijerstvo i ugostiteljstvo, rad u kućanstvu i usluge njege); preporučuje da se ponajprije zajamči kazneni progon i prikladno kažnjavanje u svim slučajevima ozbiljnog iskorištavanja radnika u skladu s nacionalnim zakonodavstvom, a potom da se poveća broj inspekcija rada u sektorima u kojima postoji rizik od iskorištavanja kako bi se riješio problem nekažnjavanja;
128. prima na znanje činjenicu da trenutačno mnoge države članice kriminaliziraju iskorištavanje radnika samo u slučaju trgovine ljudima, čime se ostavlja velika praznina u svim slučajevima u kojima osobe koje iskorištavaju radnike ne sudjeluju u trgovini ljudima ili im se to ne može dokazati;

Utorak, 12. travnja 2016.

129. ponovno ističe da je potrebno u potpunosti provoditi i u praksi pravilno primjenjivati posebne postupke za omogućavanje tužbi predviđene Direktivom 2009/52/EZ o minimalnim standardima za sankcije i mjere za poslodavce državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (Direktiva o sankcijama za poslodavce); smatra da je potrebna bolja zaštita žrtava trgovine ljudima i osoba prokrijumčarenih u Uniju koje surađuju i omogućavaju progon trgovaca ljudima i/ili krijumčara; smatra da je, osim toga, potrebno podržati uspostavu Europske poslovne koalicije za borbu protiv trgovine ljudima (kao što je predloženo u Strategiji protiv trgovine ljudima iz 2014.) radi razvoja lanaca opskrbe koji ne obuhvaćaju trgovinu ljudima;

130. smatra da se u konačnici pri svakom naporu za zaustavljanje iskorištavanja radnika mora zauzeti dvojni pristup, što podrazumijeva učinkovit progon poslodavaca koji iskorištavaju radnike i istovremena zaštita žrtava iskorištavanja;

O reviziji plave karte

131. podsjeća da je Komisija u Migracijskom programu najavila namjeru da revidira Direktivu o uvjetima za ulazak i boravak državljana trećih zemalja radi visokokvalificiranog zapošljavanja (Direktiva o plavoj karti), pri čemu će posebno obratiti pozornost na pitanja područja primjene (mogućnost obuhvaćanja poduzetnika koji žele ulagati u Europi) i poboljšanje pravila o mobilnosti unutar EU-a;

132. ponovno ističe da se u izvješću Komisije o provedbi Direktive o plavoj karti ističu njezini nedostaci, među kojima je i vrlo ograničen stupanj usklađenosti zbog znatnog diskrecijskog prava država članica pri provedbi, a posebno zbog prava država članica da zadrže paralelne nacionalne programe;

133. štoviše, smatra da je jasno da se Direktiva ne bi trebala usredotočiti samo na visokokvalificirana zanimanja nego i na ciljana zanimanja za koja je potrebna visoka kvalifikacija i za koja dokazano postoji nedostatak radnika; osim toga, smatra da revizija plave karte treba biti ambiciozna i ciljana i da se njome trebaju pokušati ukloniti nedosljednosti iz postojeće Direktive, posebno kada je riječ o paralelnim nacionalnim programima; preporučuje da se razmotri revizija područja primjene kako bi se njime obuhvatili oni državljani trećih zemalja koji bi mogli pomoći u popunjavanju praznina uočenih na tržištima rada EU-a;

o

o o

134. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Vijeću i Komisiji, parlamentima i vladama država članica, EASO-u, Frontexu, Europolu, Eurojustu, Agenciji Europske unije za ljudska prava (FRA), eu-LISA-i, Vijeću Europe, Odboru regija te Europskom gospodarskom i socijalnom odboru.
